

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 6
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 6

Рівне, 2022

Студентський дайджест : збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти.
Випуск 6. Рівне : РДГУ, 2022. 136 с.

Головний редактор :

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчий редактор :

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії :

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олена Сергіївна – здобувач ступеня PhD кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету за спеціальністю 053 «Психологія».

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 11 від 24 листопада 2022 р.)*

ще братик, який від страху також ледве стримував сльози. Тоді вони всі разом почали нову вправу – «Пошук страху».

– Що ви відчуваєте зараз? Сильний страх, тривогу, вас трясє чи щось інше? – запитала мама киця.

Дітям було складно описати, але вони подумали та відповіли. Менші потягнулися думкою за старшими, але то було тільки перше запитання. Кошенят треба було розворушити.

– Покажіть місце, де знаходиться ваш страх

На це запитання вже не було розгубленості. Заплющивши очі, діти достатньо швидко показали: хтось на груди, хтось на горло, хтось на живіт.

– Яке воно оте, що сидить у вас? Якого кольору? Чи має вагу? Яку саме? Чи має запах? Який саме?

Кошенята почали описувати свої відчуття. Спочатку розповідали лише старші кошенятка, а за ними вже й молодші. Опис змальовував щось чорне або темно-синє, дуже важке, бо аж сісти хочеться, ноги не тримають, запаху не описували. Їхня уява гарно змалювала – це добре, бо що яскравіше, то краще уявляється те, з чим потім треба боротися.

– То тепер нам треба його якось звідти дістати. Допоможіть мені придумати, як саме. У кожного з вас може бути свій приклад.

Кошенятка почали фантазувати. Вони придумали віник та пілосос. І потім уявили, як вимітають та висмоктують усе погане із себе. На їхніх обличчях з'явилися посмішки.

– Але ж нам треба чимось наповнити пусте місце, що залишилось. Чим ми можемо наповнити?

Кошенята вибрали спокій.

– А якого кольору ваш спокій? Чи має він смак? Чи має він вагу? – знову запитала мама.

їли та тихо розмовляли.

Ніхто не знав: скільки це буде тривати, але усі вірили, що тигри та леви разом із теробороною здобудуть перемогу.

Кошенята уже настільки увійшли в гру, що задіяли усю свою уяву та змалювали спокій дуже яскраво. Одностайно обрали кольори: блакитний та рожевий. А ще порівняли спокій із повітряною кулькою, бо вона легка, піднімається угору – і тоді легко можна стояти на ніжках. За смаком спокій у кошенят був як сир, який смакував усім без винятку.

Саме тоді усі відчули, що хочуть їсти. Мами дістала продукти та зробили малечі бутерброди. Налили воду та компот. Усі смачно

НЕПЕРЕМОЖНЕ КОРОЛІВСТВО

Пінчук Аліна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

За морями, за високими горами, за пагорбами в одній прекрасній країні, яка мала назву Світла жив собі король і мудро правив своїм королівством. Він дуже любив своє

королівство. Там цвіло багато квітів, протікали річки, росли величезні, могутні ліси. Було там багато чудових птахів, звірів, все пахло і цвіло.

Люди в цьому королівстві славилися співучістю, добротою, трудолюбністю, дружелюбністю. Король дуже любив людей, тому давав їм все, чого б вони не побажали. Варто їм тільки захотіти чогось, і тут же це у них з'являлося. Вони нічого не потребували і були настільки дружні, що відчували один одного як одну велику сім'ю, як одне ціле.

Королівство Світла мало багато друзів, які завжди приїжджали в гості, запрошували короля в свої королівства і підтримували теплі відносини.

Інша країна мала назву Темна. Там жили черстві, агресивні люди які мали чорну душу. Король цього королівства був жорстоким і підлим. Він хотів правити усім світом. Люди цього королівства були зачакловані, тому міцно трималися за короля. Улюбленою справою їхнього короля було вбивства та знущання. Король не мав друзів. Це королівство роками воювало і хотіло захопити й інші королівства, проте в них нічого не виходило. Та одного зимового ранку, королівство Темряви почало війну проти Світлого королівства. Армія темряви була великою та відомою, а армія Світла була маленькою, проте мужньою та згуртованою.

Війна йшла тяжко, складно було людям, проте вони були міцні. Король Світла був впевнений що вони вистоять і переможуть цю підступну, ворожу навалу. Це було тяжке, довге випробування для Світлого королівства. Сусідні королівства намагалися допомогти йому, адже бачили ці страждання. Жителі країни світла вірили у Бога. Тому мали дуже велику надію у перемогу і кожного дня приходили до Святого храму молитися. Молилися за те, щоб Бог дав їм силу терпіння і витривалість для того щоб перемогти ворога. Молилися за мир, за спокій, за здоров'я і світле майбутнє для дітей своїх і для себе. Здавалося, що уже немає іншого виходу як поразка. Але через деякий час, ворог втратив свою начебто надлюдську силу і почав відступати, залишаючи за собою біль сльози руїни і кров. Напевне Бог почув молитви жителів Світла і допоміг їм прогнати темну силу зі своєї домівки.

Країна Темряви зазнала поразки через те, що її люди не вірили у Бога і хотіли заволодіти світом за допомогою війни, знущання, вбивства і кровопролиття.

І ось настала Перемога Світла, адже добро завжди перемагає зло. А який щасливий був король. Він дивився на свій народ і посміхався. Все, що він думав – здійснилося. Його армія стала наймогутнішою в світі, а люди – найщасливіші. Королівство стало процвітати. Люди саджали квіти, висаджували дерева, будували будинки, народжували дітей. Радості не було меж.

БРАТИ

Черешнева Діана здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

Жив на світі дуже добрий хлопчик Данилко. Він був не лише красивим а й добрий душею. Хлопчик щиро любив природу і завжди її оберігав. Він любив сонечко і пісню. І мав Данилко братика, який був повною його протилежністю. Звали його Миколкою. Брат був грубим і жорстоким. На вигляд звичайна дитина, проте якась неприязнь завжди відвертала від нього. Він був заздрісний і жадібний. Він вважав, що все повинно належати йому і всі повинні його слухати і догоджати.

Мама любила обох своїх синів. І ось одного разу вона подарували синам дві машинки. Іграшки були майже однакові. Але жадібний Миколка розізлився і не хотів щоб у брата теж була така ж красива машинка. Всю ніч він думав як забрати машинку і від цього ще більше злився. Він вважав брата суперником і хотів мати все найкраще любою ціною. Тому наступного дня, він нахабно сказав брату:

- Віддай мені свою машинку! Негайно!